

Formanden:

Der er nu indtegnet en række ønsker om korte bemærkninger. Først hr. Frank Aaen, så hr. Holger K. Nielsen, så hr. Anders Fogh Rasmussen, så fru Anne Birgitte Lundholt, så hr. Steen Gade, så hr. Frank Dahlggaard, så fru Annette Just, så hr. Villy Søvndal og så hr. Jan Køpke Christensen; så vi ved, hvad der skal ske i de næste 20 minutter.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først lige en kommentar til hr. Torben Lund: Hvis jeg bare kunne sige, at regeringen havde støttet lige så mange procent af de forslag, vi havde fremsat, ville jeg være glad, men sådan er det desværre ikke.

Men det var statsministeren, der fik mig herop, for statsministeren talte om fornyelse af velfærdssamfundet og udvikling af den offentlige sektor. Jeg er da helt klar over, at selv om man har god tid, kan man ikke komme ind på alt, men jeg havde dog nok forventet et par ord om de problemer, der er i vores velfærdssamfund og i vores offentlige sektor.

Jeg tænker på det kaos, der er på landets sygehuse på grund af dårlige løn- og arbejdsvilkår for sygeplejersker, laboranter og andre grupper. Så fik vi konflikten, og vi fik et kaos, der ikke blev løst, men forstærket af det udemokratiske indgreb, der blev gennemført.

Jeg tænker på buskonflikten i Esbjerg. I dag er det årsdagen for starten på den konflikt, og i dag kører der ikke én bus i Esbjerg. Det er den mest markante konflikt imod privatiseringer, vi har haft i årevis, og som jo ikke bare drejer sig om busserne i Esbjerg, men har rejst en principiel diskussion om privatiseringer og udliciteringer. Desværre må jeg sige, at det kun var med i statsministerens tale i form af en fortalelse.

En af de vigtigste diskussioner, vi har, når vi taler om udvikling af den offentlige sektor, er, om vi skal fortsætte ud ad den linje, der blev grundlagt af Schlüter med privatiseringer og udliciteringer, eller om vi skal slå ind på en anden vej. Det er virkelig en af de grundlæggende diskussioner, jeg mener vi står over for i øjeblikket, og jeg mener også, at der er meget mere i det end det, hr. Torben Lund var inde på. Det er jo ikke kun et spørgsmål om at aftale spilleregler for udlicitering, men om udliciteringer og privatiseringer overhovedet skal være en grundlæggende del af den videre udvikling af den offentlige sektor.

Man kunne nævne mange andre eksempler på problemer, f.eks. bare tage strejkebølgen på landets daginstitutioner. Den har ikke været så meget omtalt, men den var utrolig omfattende som en protest mod det, der sker dér.

Statsministeren siger, det går godt nok med økonomien, og alligevel kan vi ikke løse problemerne. Jeg er lidt skuffet over, at statsministeren ikke tog det op, men bare talte om, hvor godt det går.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Både statsministeren og hr. Torben Lund lagde i deres taler megen vægt på, at der er sket et fald i arbejdsløsheden. Jeg tror, vi alle sammen er glade for, at det går den rigtige vej mod arbejdsløsheden, og at vi er glade for de tal, der er kommet i dag, hvorefter der i den sidste måned er sket et markant fald i arbejdsløsheden.

Men jeg vil alligevel godt spørge, om man ikke somme tider gør sig nogle overvejelser over, om det kan betragtes som en kæmpesejr, at arbejdsløsheden nu er på omkring 280.000, som det er tilfældet.

Hvis vi går 20 år tilbage i tiden til starten af 1970'erne, midten af 1970'erne, var der virkelig panik, da arbejdsløsheden steg til over 50.000. Det var et kæmpeproblem, som alle beskæftigede sig med.

I dag er det en kæmpesejr, at arbejdsløsheden er på 280.000. Det viser måske lidt om, at synet på arbejdsløsheden har ændret sig ganske fundamentalt, at vi har vænnet os til en arbejdsløshed.

Derfor vil jeg godt spørge regeringen: Er det ikke også nødvendigt, at vi gør noget yderligere, noget mere end blot at regne med, at opsvinget klarer det for os? Det er dér, hele debatten om grøn beskæftigelse og grønne arbejdspladser kommer ind. Jeg kan forstå, at der var en positiv holdning til det hos den socialdemokratiske ordfører, men jeg vil alligevel godt nævne en udtalelse, som kom fra økonomiministeren i Politiken den 14. maj, efter at miljøministeren havde sagt, at det var vigtigt at skabe grøn beskæftigelse: »Danmarks økonomiske troværdighed vil lide skade. Renten ville styrte op, og der ville komme pres på kronen,« advarede hun.

Man ser sådan i ånden, hvordan der bliver krise som i 1930'erne, og hvordan det hele falder fra hinanden, fordi der bliver skabt nogle grønne job. Men det viser måske noget om, at der i